

До Председателя

На БЛС

София

Чрез Управителния съвет на

Районната колегия на Българския Лекарски Съюз

Стара Загора

ДЕКЛАРАЦИЯ

От „Медици срещу насилие“, Медицински факултет,

Тракийски университет, Стара Загора

Ние сме инициаторите на движението „Медици срещу насилие“, в което се обединихме, за да изразим за първи път своя протест срещу насилието над лекари, в края на 2006 година, по повод на жестоко нападение срещу наша колежка пред медицинския център, в който работеше. Зад нас заставаха още над 300 медици от Стара Загора.

Извършителите на това престъпление останаха неразкрити и непаказани. Дано това е последният такъв случай.

Двадесет и четвърти май -- един от най-българските и обичаните празници, въздигащ националното ни самочувствие! „Върви народе възродени...“.

Накъде вървиш, народе?!

„Нека да са живот и здраве“, „Да си жив и здрав“ - пожеланието за здраве неизменно присъства в благопожеланията на българския народ. Защото здравето е най-ценното благо. Без него нищо друго няма смисъл.

Да работиш за здравето, а да ти плащат с побой... Срамно, уничително, недостойно!

Случката с екипа на Център за спешна медицинска помощ в Деня на славянската писменост и просвета разбуни иначе празнично-настроения дух на българската общественост. И това не е изолиран случай. Грубите думи, заканите, посегателството и дори - побоят върху медици, които изпълняват служебните си задължения, спасявайки

човешкия живот, са чести явления в нашата страна. Докато медиците шият спукани глави или поставят венозен източник на препили юначаги в залите за реанимация на спешно приемно отделение, са под заплахата от саморазправа от тези, на които помагат. Хоспитализирани наркомани вилнеят, не се спират пред нищо, за да се докопат до спешния лекарствен шкаф и да си доставят нещо, с което да утолят абстиненцията си. Самозабравили се новобогаташи предупреждават, че ще "поставят на мястото ѝ" медицинската сестра, която основателно ги укорява, че в клиниката не се пуши. Ромски тълпи кълнат и заплашват че "ще счупят краката или главата" на доктора, ако нещо се случи с детето, което оставят в болничния стационар. Питаме се, как е възможно, недоумяваме как става така? И докога? И още: кой пази медиците от нараняване и стрес? На кого можем да разчитаме, когато заплахите се превръщат в реалност? И може ли изобщо, да бъдат заплашвани хората в бели престилки?

Къде отидоха респектът и доверието към медиците? В произведенията на класиците на българската литература докторът, попуят и даскалът са били основните елементи на селския елит. А как е днес?

Медиците са хора, които свещенодействат. Те не са обикновени люде, те са се заклели в канона на Хипократ, че над всичко друго поставят дълга си да лекуват. Те дават всичко от себе си, за да помагат на хората със здравословни проблеми, пренебрегват своето спокойствие, за да бъдат полезни, стремят се към все повече познания, за да поддържат на висота уменията си.

Медиците наистина са свети хора. Неслучайно Иван Рилски е канонизиран в светия. Не е случаен фактът, че толкова болници и медицински центрове носят неговото име. В деня на Св. Иван Рилски е празникът на българския лечител.

Живеем в трудни години - безработица, безпаричие и безхаберие. Претръпнали сме към криминалните новини в медиите, преекспониращи насилието във всичките му форми. Какво става с нас, хора? Накъде наистина вървим? Какво се случва със състраданието и милосливостта, с любовта и вярата, с които сме дарени от раждането си?

Нека спрем насилието над медиците! Нека покажем че сме цивилизовани хора, които имат стабилна ценностна система и уважават онези, които се грижат да сме здрави!

Призоваваме българските медици - лекари и медицински специалисти, да подкрепят призива на Българската лекарска колегия за общонационални ефективни протести против насилието срещу медицинската общност в страната.

Призоваваме българските политици за незабавно приемане на законодателните промени в Наказателния кодекс, които да водят до инкриминиране на нападението над

всички медицински специалисти, независимо от работното им място - спешен център, болница, или кабинет за извън-болнична помощ.

Призоваваме българското общество и българските медии към правилна оценка на социално-икономическата ситуация в нашата държава, за която ние - българските лекари нямаме вина. В тежките икономически условия, в които сме принудени да работим, ние сме мисионери на доброто и вършим ежечасно чудеса, спасявайки човешкия живот и грижейки се за здравето на милиони българи.

Ние заслужаваме признание, уважение и защита от цялото общество.

Лавинообразно нарасналият брой от посегателства над медици през последните няколко години показва, че се налагат спешни мерки за промяна на законодателството, осигуряващи защита и нормални условия за работа на медицинската общност.

Вярваме, че ситуацията в страната може и трябва да се промени с волята и действията на цялото ни общество.

29.05.2013 г.

гр. Стара Загора

„Медици срещу насилие“:

Доц. д-р Лилия Пекова, дм

Доц. д-р Светлана Димитрова, дм

Доц. д-р Петя Минева, дм

Д-р Георги Саров, дм, дс

Д-р Георги Арабаджиев

Д-р Пламена Ванева

Катя Пеева, дм

Петя Райкова

Мариана Дрянова